

כתב סירוב

בצער אנו מודיעים לרבים, שאחר שישבנו כסאוח למשפט בין הזוג, התובע הרב לוי יצחק בן הרב אברהם אזדאבא לבין הנתבעת מרת פערל אזדאבא לבית הנורוויץ שח"י, ואחר שחתמו שני הצדדים שט"ב וקיבלו בקאג"ס לציית לכל מה שיצא מאתנו הן לדין והן לפשר וכו' ואחר שמיעת הטו"ח שבין הצדדים זה נגד זה ע"י עצמם וע"י כ"כ בכמה וכמה ישיבות בי"ד, וגם הרב אברהם אזדאבא [אבי התובע הנ"ל] השתתף כמה פעמים בישיבת בי"ד וגם לפעמים טען עבור בנו הנ"ל. ואחר כל זה שלח אבי התובע הנ"ל מכתב לבי"ד שבו הוא מבקש לבטל כח השט"ב ולבטל תוקף הבי"ד לדון בדבר הזה, ואחר שעיין הבי"ד בדבריו ומה שהעתיק והתייעצו עם גדולי ישראל שליט"א בדבר כתבנו לו שבקשתו נדחה, וקבענו יום שיבואו הצדדים להתיידי לציטות סיכומים על טענותיהם (אשר החביעות שמעו כבר הכל מקודם משני הצדדים) והתובע לקדו עו"ד והגיש תביעות לערכאות [שלא ברשות בית דיננו שחתם שט"ב וקיבל בקנין לציית לנו] ותבע כל מה שלכו חפץ. וכשבא הזמן שנקבע ע"י הבי"ד כנ"ל צד התובע לא בא רק שלח העו"ד שלו לטעון להבי"ד שאין להם סמכות וביקש שנסלק עצמינו מן הדין, ואחר שביארנו לו שאין בדעתנו להסתלק מן הדין מכמה טעמים, וגם קראנו לו הלכות משו"ע ח"מ ע"ז, הזהרנו אותו שמה שהגיש בערכאות תביעות זה נגד ההלכה ושהוא דבר חמור עד למאד. אחר כ"ז ישבנו ביחד לעיין בהפס"ד על דבר כל התביעות שכתבו כל א' מהצדדים, ויצא פס"ד מאתנו ביום ה' מנחם אב תשס"ח, ובה בסעיף כ"ה חייבנו את הבעל לדחות הערכאות עד שיקיים כל פרטי הפס"ד ואם לאו מתחייב לבטלה לגמרי. הבעל לא השגיחו על מה שפסקנו, והוא הלך הלאה לערכאות, ולא דחה אותה ולא ביטלה, ונראה בעליל שאין בדעתו לקיים הפס"ד, ושלחנו לו "התראת בית דין" ביום י"ז מנחם אב ס"ח שמחוייב לבטל הערכאות תיכף וכו', אשר עד עתה לא ציית לדברינו בשום פרט.

לכן באנו בזה בהכרזה, כדי לקיים מ"ש ולא תגורו מפני איש וגו', שדינו של האי גברא

לוי יצחק אזדאבא

שהוא בגדר "גברא דלא ציית ומסרב לדינא" והוא בגדר "הולך לערכאות"

ומבואר בחו"מ סי' י"א ובחור"מ סי' כ"ו שמנדין ומחרימין אותו, וכיור"ד סי' של"ד מבואר דינו שאסור לצרפו לעשרה ואין לו להיות שליח צבור ואסור לישא וליתן עמו, ואין לו שום נאמנות על כשרות והשגחות ופסול לעדות וכו' וכל ע"י שיעשה תשובה ויקבל תוספה בפני בית דיננו ויקבל עליו עול הפס"ד לקיימו במילואו ע"פ חוות דעת הבי"ד הח"מ שחתם אצלינו שט"ב לקיים לכל פס"ד.

וכן אסוי לשום בי"ד להתערב בדין זה כמבואר בפוסקים, וכן אסור לישא אשה על אשתו בלי רשות מבי"ד הח"מ שדן בין הצדדים, והוא בגדר "חרם דרבינו גרשום" וכל המסייעים לו המה בגדר "מסייע לידי עוברי עכירה וחרם".

וזאת למדעי:

כי ע"פ מ"ש הרמ"א בחו"מ סי' כ"ו ס"א מנדין ומחרימין גם את מי שמחזיק ביד ההולך לערכאות עיין שם, ובניד"ד הרי אבי הבעל זכ"ל ה"ה הרב אברהם אזדאבא הוא המייזם של כל המהלך שבנו לא יציית לבית דין והוא המחזיק אותו בחליטתו לערכאות וכו' ונוכחנו לדעת זאת מידיעתנו האישית ומהמכתבים שכתבו אלינו שהוא זה שדוחף את בנו לכל הנ"ל, ולכן דינו הוא כדין של בנו כנ"ל.

ליתוי ידוע שלא בקל באנו לידי מסקנא זו, רק בכובד ראש ובעיון רב, כדי שלא יהיו בתי דין בישראל המקו, ושלא יתרכה ענין הלכה לערכאות וכו', ולא הי' לנו שום ברירה אחרת, רק לעשות מה שמוטל עלינו ע"פ דת חורה"ק, להכריז הסירוב הנ"ל, ולקיים בזה לא תגורו מפני איש וגו'.

ובקשותינו שטוחה לכל מי שיש ביזו לעשות לפעול שהנ"ל יעשו תשובה, שברו מרובה מאד מן השמים; והרי הוא כגלל ברזך אשר יקום את דברי החורה הזאת וגו'.

הכותבים וחותמים ברוב צער, ה' שופטים, ד' אלול תשס"ח

Handwritten signature in blue ink.